

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

P-129_5064_133

Broj: Rev-1136/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i suca izvjestitelja, Slavka Pavkovića člana vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i Branka Medančića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza MOKO TOURS d.o.o. u stečaju, Senj, Ante Starčevića 9, kojeg zastupa stečajni upravitelj Marko Zagorac, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB:66486182714, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Crikvenici, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Rijeci br. GŽ-2366/15-2 od 31. siječnja 2018., kojom je djelomično preinačena presuda Općinskog suda u Crikvenici br. P-17/11 od 26. ožujka 2015., u sjednici održanoj 23. travnja 2024.,

presudio je:

Revizija tužitelja odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvoga stupnja naloženo je tuženici isplatiti tužitelju na ime naknade materijalne štete iznos od 2.495.145,80 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama kako je navedeno u izreci presude suda prvog stupnja, kao i trošak parničnog postupka u iznosu od 400.141,31 kuna (toč. I.). Odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim je traženo da mu tuženica vrati plaćenu koncesijsku naknadu iznos od 384.472,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama (toč. II.).
2. Presudom suda drugog stupnja prihvaćena je žalba tuženice te je preinačena presuda suda prvog stupnja u toč. I. izreke na način da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se tuženicu obveže da mu naknadi štetu u iznosu od 2.495.145,80 kuna sa zakonskim zateznim kamatama, kao i troškove parničnog

postupka, te je naloženo tužitelju nadoknaditi tuženici troškove parničnog postupka u iznosu od 283.695,00 kuna, dok je preostali zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka odbijen.

3. Protiv presude suda drugoga stupnja tužitelj je pravodobno podnio reviziju prema čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP), zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže prihvatiti reviziju, pobijanu odluku preinačiti, podredno istu ukinuti i predmet vratiti na ponovni postupak.

4. Odgovor na reviziju nije podnesen.

5. Revizija tužitelja nije osnovana.

6. U smislu odredbe čl. 392.a st. 1. ZPP revizijski sud, u slučaju kada je podnesena revizija iz čl. 382. st. 1. ZPP, ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

7. U postupku pred nižestupanjskim sudovima je utvrđeno:

- da je Ured za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostava Grad Senj, građevinska inspekcija donijelo 3. ožujka 1999. rješenje kojim se investitoru, ovdje tužitelju, naređuje da ukloni građevinu, u naravi „Snack bar Moko“ sagrađenu na kat. čest. 731 k.o. Senj,

- da je protiv navedenog rješenja tužitelj podnio žalbu te je Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja rješenjem od 7. svibnja 1999. žalbu odbilo kao neosnovanu,

- da je prvostupanjsko upravno tijelo donijelo zaključak od 25. ožujka 1999. kojim je utvrđeno da je rješenje od 3. ožujka 1999., kojim je investitoru naređeno uklanjanje građevine postalo izvršno 21. ožujka 1999., te je u toč. 2. odlučeno da je investitor dužan do 10. travnja 1999. ukloniti opisanu građevinu, a ako to ne učini, uklanjanje će se izvršiti putem druge osobe,

- da je Uprava za inspekcijske poslove, Sektor inspekcijskog nadzora, Odjel inspekcijskog nadzora, Područna jedinica u Gospiću uklonila navedeni objekt u razdoblju od 1. prosinca 2006. do 8. prosinca 2006.,

- da je tužitelj u odnosu na predmetni objekt imao zaključen Ugovor o koncesiji br. 14/04 za obavljanje ugostiteljske djelatnosti na lučkom području s Lučkom upravom Senj, pri čemu je koncesija dana na vrijeme jedne kalendarske godine s početkom primjene od 1999. pa do 2004., pri čemu ovlaštenik koncesije plaća naknadu za koncesiju u iznosu od 68.852,50 kuna,

- da Lučka uprava Senj s tužiteljem nije produžila Ugovor o koncesiji za 2005., te da je pokrenula kazneni i prekršajni postupak protiv tvrtke Moko-Tours radi izgradnje objekta na pomorskom dobru, bez potrebnih dokumenata,
 - da je tužitelj po vlasniku Milanu Šojatu zaključio Ugovor o kupoprodaji predmetnog objekta s ugostiteljskim poduzećem „Jadran“ Gospić 29. svibnja 1991. za cijenu od 400.000,00 dinara,
 - da je na navedeni kupoprodajni ugovor plaćen porez na promet nekretnina u iznosu od 217.500,00 HRD,
 - da je tužitelj kod suda prvog stupnja vodio parnični postupak u predmetu broj P-43/09 protiv Grada Senja, uz sudjelovanje umješaka Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave u odnosu na nekretninu k.č.br. 387/2 iz zk.ul. br. 551 k.o. Grad Senj, na kojoj nekretnini je sagrađen predmetni ugostiteljski objekt Snack bar u Senju, na trajektnom pristaništu rive,
 - da je u navedenom predmetu donesena presuda 25. svibnja 2011. kojom je odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti, te je ista potvrđena presudom Županijskog suda u Rijeci br. GŽ-5261/11 od 3. rujna 2014.,
 - da iz nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke proizlazi da je vrijednost predmetne nekretnine u vrijeme uklanjanja iznosila 2.248.529,02 kuna, dok je vrijednost pokretnog inventara i opreme iznosila 246.616,78 kuna.
8. Na temelju navedenih utvrđenja prvostupanjski sud je prihvatio tužbeni zahtjev na ime naknade materijalne štete na temelju odredbe čl. 13. Zakona o sustavu državne uprave ("Narodne novine" broj 190/03 - dalje: ZSDU), te čl. 1045., čl. 1046. i čl. 1062. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO), ocijenivši da je predmetna građevina uklonjena izvan roka za izvršenje propisanog odredbom čl. 270. st. 7. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91 - dalje: ZUP), radi čega je na strani tužitelja nastupila šteta zbog nezakonitog postupanja upravnog tijela koje je provelo izvršenje. U odnosu na tužbeni zahtjev koji se odnosi na povrat koncesijske naknade prvostupanjski sud je odbio isti ocjenjujući da ne postoji osnova kojom bi se uplaćeni iznosi imali vratiti, obzirom nije došlo do raskida ugovora o koncesiji u razdoblju od 1999. do 2004.
9. Odlučujući povodom žalbe tuženice drugostupanjski sud preinačio je prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je prihvaćen tužbeni zahtjev ocjenjujući da se rok od pet godina iz čl. 270. st. 7. ZUP odnosi na rok za donošenje zaključka o izvršenju, a ne na rok za provođenje izvršenja. Nadalje drugostupanjski sud ocjenjuje da je tužitelj bio investitor koji je bespravno sagrađio građevinu, koja je od strane nadležnog upravnog tijela uklonjena na temelju konačnih i pravomoćnih odluka upravnih tijela, što isključuje postojanje odgovornosti tuženice obzirom u provedbi izvršenja nije bilo štetne radnje, niti je postojala uzročna veza niti protupravnost radi čega upravna tijela nisu postupala nezakonito i nepravilno.

10. Suprotno navodima revizije tužitelja sud drugoga stupnja nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, budući da pobijana presuda nema nedostataka uslijed kojih se ne bi mogla ispitati, razlozi pobijane presude su jasni i razumljivi, te ne postoji proturječnost između izreke i obrazloženja pobijane presude, odnosno isprava koje se nalaze u spisu. Također revizijski sud ocjenjuje da su u obrazloženju pobijane drugostupanjske presude navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji imaju podlogu u utvrđenom činjeničnom stanju.

11. Revident u reviziji osporava pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na utvrđenje je li riječ o bespravno izgrađenom objektu.

12. Takvi navodi tužitelja kojima se drukčije ocjenjuju provedeni dokazi i daju drukčiji zaključci od zaključaka drugostupanjskog suda iznesenih u obrazloženju odluke, predstavljaju činjenične prigovore koji nisu od značaja u ovom postupku, stoga što prema odredbi članka 385. st. 1. ZPP reviziju nije dopušteno podnijeti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

13. Nije osnovan niti revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

14. Sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZUP rješenje doneseno u upravnom postupku izvršuje se pošto postane izvršno, dok sukladno st. 7. nakon isteka roka od pet godina od dana kad je rješenje postalo izvršno ne može se tražiti njegovo izvršenje.

15. O navedenom shvaćanju drugostupanjskog suda vezanom za tumačenje citirane zakonske odredbe revizijski sud je već zauzeo pravo shvaćanje u odluci broj Rev-912/08 od 18. studenog 2009. u kojoj je izraženo stajalište da iz prethodno citirane zakonske odredbe slijedi da se nakon isteka roka od pet godina od dana kada je rješenje postalo izvršno ne može tražiti njegovo izvršenje iz čega slijedi da se u slučaju kad je zaključak o dozvoli izvršenja donesen unutar roka od pet godina od dana kad je rješenje postalo izvršno, isto može provesti.

16. Naime, čl. 207. st. 7. ZUP odnosi se na donošenje zaključka o dozvoli izvršenja rješenja koje je postalo izvršno, a ne na provođenje zaključka o dozvoli izvršenja.

17. Obzirom je u konkretnom slučaju prvostupanjsko upravno tijelo zaključkom od 25. ožujka 1999., osim utvrđenja da je rješenje od 3. ožujka 1999., kojim je investitoru naređeno uklanjanje građevine postalo izvršno 21. ožujka 1999., ujedno donijelo i zaključak o dozvoli izvršenja odlučujući da je investitor dužan do 10. travnja 1999. ukloniti opisanu građevinu, a ukoliko to ne učini, uklanjanje će se izvršiti putem druge osobe, pravilno je isto doneseno unutar propisanog roka od pet godina.

18. Kako za provođenje zaključka o dozvoli izvršenja nije propisan rok, predmetno izvršenje zakonito je provedeno u razdoblju od 1. prosinca 2006. do 8. prosinca 2006.

19. Slijedom navedenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, to je reviziju tužitelja valjalo odbiti kao neosnovanu, na temelju čl. 393. ZPP.

Zagreb, 23. travanj 2024.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug

Dokument je elektronički potpisan:

Jadranko Jug

Vrijeme potpisivanja:

06-05-2024

12:21:55

DN:
C=HR
O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.67=ROC115641644852203280353029303335323838
OU=Signature
S=Jug
G=Jadranko
CN=Jadranko Jug

Broj zapisa: 9-30866-e965c

Kontrolni broj: 02b96-78654-e15fb

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Jadranko Jug, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Vrhovni sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.